

set noget saadant, vil han ikke for Fremtiden tale om det Hensyn, som bør tages, og det Hensyn, som vi tage til vore afdøde. — Det 2det ærede Medlem for 1ste Kres (Magen) sagde, at det vilde have været heldigere, om Sagen var kommen frem fra Regeringens Side, end at den er kommen frem gennem privat Initiativ fra Folketingets Side, hovedsagelig fordi det Spørgsmaal, som dog maatte være det vigtigste, og som bestandig er blevet trukket frem i Forgrunden tidligere, nemlig det hygieiniske, var fuldstændig ladet til Side her. Jeg tror, det er en Fejltagelse af det ærede Medlem. Jeg tror, at det hygieiniske Spørgsmaal har sin Rod i noget helt andet, og at det er kommet frem paa en anden Tid og med et helt andet Formaal end det, Lovforslaget her har. Jeg tror, at det hygieiniske Spørgsmaal, som har været pointeret saa stærkt fra forfællelige Vægers Side, har der kun kunnet være Tale om, naar Talen var om obligatorisk Vigsbrænding. Kun i dette Tilfælde kunde der blive Spørgsmaal derom. Det, at en halv Snes Mennesker eller maaste hundrede Mennesker i et Land som Danmark ville lade sig brænde i Stedet for begrave, gør selvfølgelig ikke nogen Forskel med Hensyn til Kirkegaardens Uundhed. — Lige over for det ærede 3dje Medlem for 7de Kres skal jeg bemærke, at jeg finder, at der er blevet taget alt muligt Hensyn til Folketirkens Præster. Jeg finder, det er ganske rigtigt, og det har min fulde Billigelse, men jeg kan derfor egentlig heller ikke indse, at der er nogen Anledning fra det ærede Medlems Side til at gøre Indsigelse mod, hvad der er foreslaaet. Det staar jo derefter Folketirkens Præster fuldstændig frit for at gøre, hvad de ville; de skulle jo oven i Købet spørges til Raads. Naar jeg skulde have § 5 formuleret, som jeg ønskede den, vilde jeg ganske sikkert have en Ændring i den; den lyder jo nu saaledes: Det kan ikke paalægges nogen af Folketirkens gejstlige at forrette Jordpaafastelse eller foretage anden kirkelig Handling forud for eller i Anledning af Vigsbrænding. Jeg havde fundet, at Paragraphen havde været fornuftigere redigeret, hvis der havde staet, at det kunde ikke forlanges af nogen af Folketirkens Præster, at de skulde forrette nogen som helst Handling, som stod i Forbindelse med Vigsbrænding, men jeg ser i Grunden ikke, hvad det kommer Folketirkens gejstlige ved, hvad der sker med Vigen, efter at Jordpaafastelsen har fundet Sted. Jeg tror, at i det Næblik Præsten har forrettet Jordpaafastelsen, er hans Gerning forbi i dette Tilfælde, og saa maa de, som staa den afdøde nærmest, bestemme derover, enten af

sig selv eller i Overensstemmelse med en af den afdøde i Forvejen truffen Bestemmelse. Jeg ser ikke, at dette i og for sig kan komme til at vedrøre vedkommende gejstlige Mand's Samvittighed, hvad der sker med Viget, efter at hans Gerning er fuldført derved, og den maa være fuldført, efter at Jordpaafastelsen har fundet Sted. Han skal jo ikke sørge for, hvorledes Begravelsen skal foregaa, efter at Jordpaafastelsen har fundet Sted, han er jo ikke en Gang til Stede derved. Jeg kan ikke andet end finde, at Lovforslaget med denne Ændring i § 5 er godt og fornuftigt og ikke træder noget Menneske for nær, og at det er rigtigt, at der gives dem, som have Øyst til at faa deres Legeme behandlet paa denne Maade, Frihed til at faa det behandlet saaledes. Jeg ser derfor med Undertagelse af denne lille Forandring ikke nogen Grund til at gøre Forandring i Lovforslaget.

Styr: Jeg antager at kunne gaa ud fra, at Tingets Medlemmer ville finde det i sin Orden, naar jeg tager Ordet i denne Sag, at jeg udtaler mig om det Spørgsmaal, som min Kollega for 11te Kres (Th. Nielsen) stillede, i øvrigt til min Sidemand (Bjerre), idet han spurgte om, hvor vidt man skulde mene, at Vigsbrænding strider imod Kristendommen. Jeg er saa heldig at kunne benytte mig af Ord, som ere udtalte af en af de gejstlige, som have stillet sig allervernlighst over for Vigsbrændings-spørgsmaalet, og med hvem jeg talte forleden Dag. Han sagde: Ja det er noget, som vi alle maa være enige om, at Vigsbrænding ikke er og ikke kan blive en ret kristelig Behandling af de dodes Legemer. Det var som sagt en af de gejstlige, som har udtalt sig allervernlighst over for dette Vigsbrændings-spørgsmaal. Denne Udtalelse maa nu ikke misforstaas: det er naturligvis en given Sag, at ingen Præst her i den lutherste Folkekirke vil falde paa at udtale, at den, som lod sig Vigsbrænde, denne derved ogsaa gik Glip af sin Salighed — det behøver jeg jo ikke en Gang at nævne — det er heller ikke en Gang Meningene at sige, at et kristent Menneske ikke skulde kunne tage Bestemmelse om at lade sig Vigsbrænde. Der gives jo heldigvis noget, som kan kaldes prisfælig Inkonsekvens, og derfor kan der godt tænkes den Mulighed, at et Menneske, som virkelig alvorligt og oprigtigt deler den kristelige Tro, paa dette Punkt er saa inkonsekvent, at han vil have sig Vigsbrændt. Meningene med disse Ord er kun den, at det ikke har været og aldrig kan blive en ret kristelig Maade